

en saadan Maade, at de afvejlende kunne bruges i Udlandet og drages hjem til Arbejde i Fædrelandet; thi paa den Maade ville de bevare Noget af den Fortrolighed til vore egne Forhold, som er nødvendig Betingelse for en gavnlig Virksomhed."

Hensigten var altsaa at uddanne det underordnede Gesandtskabspersonale ved afvejlende, blot midlertidig Tjeneste i selve Ministeriet, men paa ingen Maade at bane Vej for en Legationssekretærs varige Forslyttelse fra sin Gesandtskabspost til en Fuldmægtig-plads. Ministeriets, i Statsrev. Bet. for 1882—83 Side 108 aftrykte, Svar beraaber sig heller ikke paa Forhandlingen i 1866, men kun paa selve den trufne Foranstaltnings Hensigtsmæssighed.

Statsrevisorerne for 1882—83 have ikke villet bestride denne, men kun anset en udtryffeligg Hjemmel for nødvendig og derfor indskrænket sig til at indstille: Udbetalingen af en Legationssekretærs Lønning for udført Tjeneste i Ministeriet påsejerer, og en lignende Indstilling maa man efter det Anførte gjøre for 1883—84."

Naar Udvalgets Flertal i Udvalgsbetænkningen angaaende Statsregnskabet for 1882—83 henviste foruden til Udkastet til Lov om Budgettet for de under Udenrigsministeriets Resort henhørende Udgifter for Finantsperioden 1866—68 tillige til de sig til samme knyttende Forhandlinger i Rigsraadet, da var det ikke for at hente et særligt Argument fra bemeldte Forhandlinger, men kun for at gjøre opmærksom paa, at den i Anmærkningerne til Lovforslaget opstillede Ordning var bleven godkendt under Forhandlingerne i Rigsraadet. Efter denne Ordning, der er bibeholdt ved alle senere Finantslove, kan en Legationssekretær skiftevis hjemkaldes til Tjeneste i Ministeriet. Af Udenrigsministeriets Svar paa den af Statsrevisionen for Regnskabet for 1882—83 om denne Sag stillede Førespørgsel fremgaar det, at det, da Kammerjunker Krag hjemkaldtes til Tjeneste i Ministeriet, var paatænkt, at han atter skulde vende tilbage til Udlandet, og at det først senere af Hensyn til de personlige Forhold i Ministeriet bestemtes, at han skulde ansættes i dette, (se Statsrevisionens Betænkning for 1882—83 S. 118). At Ministeriet under disse Omstændigheder, i Stedet for at lade Kammerjunker Krag atter afgaa til Udlandet for en kort Tid, gav hans interimistiske Arbejde i Ministeriet en noget længere Varighed end først paatænkt, gaar formentlig ikke udover den Ministeriet tilkommende Besøielse til efter sit frie Skjøn at benytte Legationssekretærer til midlertidigt Arbejde i Ministeriet. I ethvert Fald er Kammerjunker Krags Forbliven hjemme saa vel begrundet i den overansførte Svarskrivelse, at der, selv om herved hans midlertidige Tjeneste i Ministeriet maatte have faaet en noget større Varighed, end naar ellers Legationssekretærer ere blevne hjemkaldte til saadan Tjeneste, ikke skjønnes at være nogen Grund for Landsstinget til nu at forandre den Beslutning, det tog i forrige Samling ved Behandlingen af Statsregnskabet for 1882—83, nemlig ikke at tage noget Forbehold for den heromhandlede Posts Vedkommende.

I Henhold til de af Statsrevisorerne anførte Grunde, og da heller ikke Flertallet bestrider, at der her foreligger en Overskridelse, eller dog en Udvidelse af den Myndighed, der efter tidligere Forhandlinger kunde anses for godkendt af Rigsdagen, anbefaler Mindretallet at tiltræde Statsrevisorerens Indstilling.

3. Samme Konto.

Herom hedder det i Statsrevisionens Betænkning:

„Angaaende Repræsentationen ved Keiserkroningen i Moskva maa det erindres, at der til det samme Formaal paa denne Konto opførtes i Regnskabet for 1882—83 6 067 Kr. 05 Ø., uagtet Kroningen fandt Sted i Mai 1883, og Udgiften altsaa hørte hjemme paa det foreliggende Regnskab for 1883—84. Det er derfor kun ved at opføre den nævnte Del af den samme Udgift paa det foregaaende Aars Regnskab, at en Overskridelse af Kontoen i dette Regnskabsaar er undgaaet. Men dernæst opstaar her det samme Spørgs-